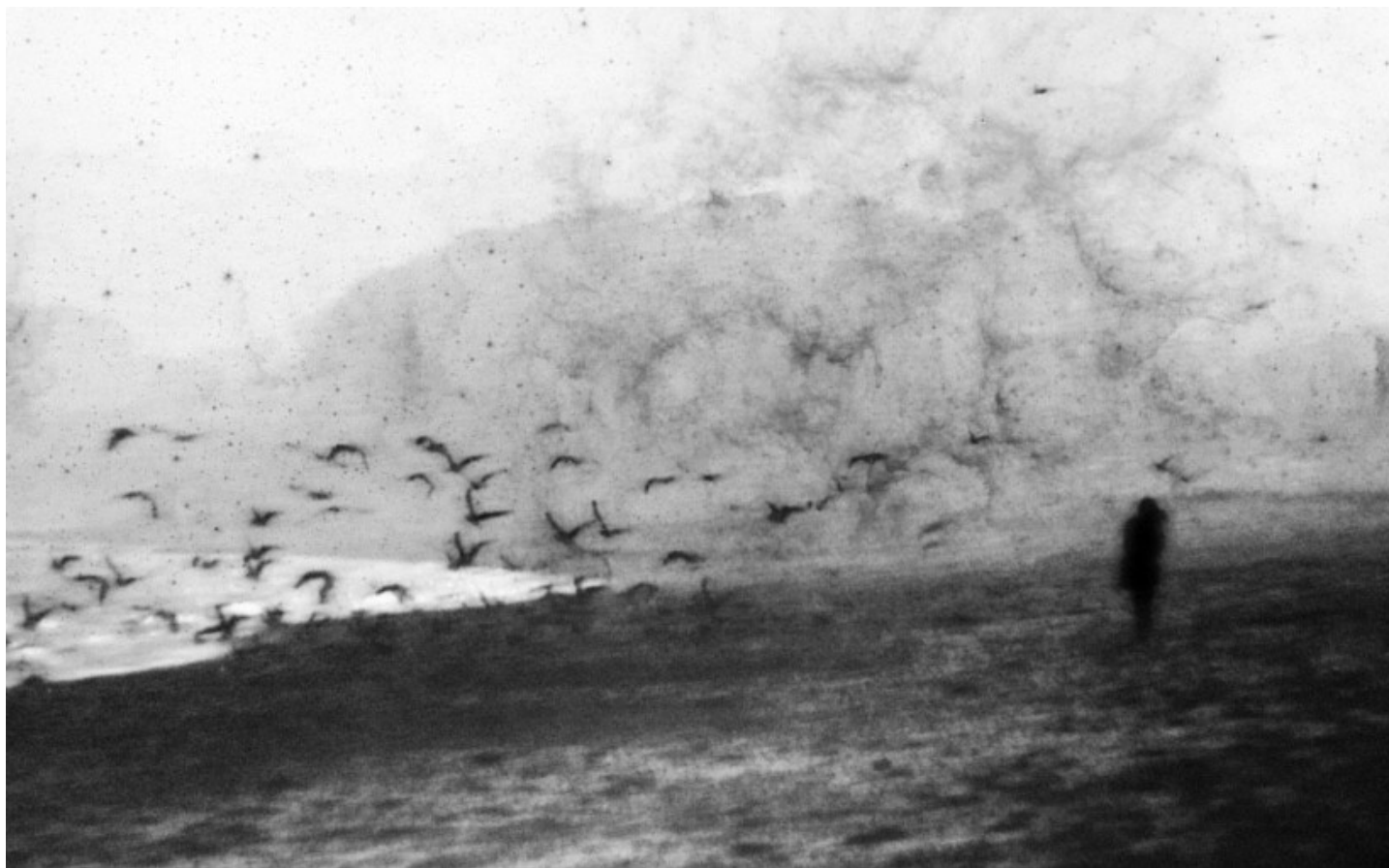

Ágoston Tamás TÖMEGGYILKOS

Mint föld alatt áskáló vakond,
ki nem látta még soha a napot,
dogmáim tárnáiban lakom,
éjt nappal csontokat válogatok.

Úgy fekszem-kelek, mint egy fogoly,
kit méla töprengésre ítétek.
Elmém teorémákat sorol:
mind pincében tarkon lőtt kísértet.

Fogam közt rabolt arany csikorog.
Körbeállnak az érvek és okok.
Bírák vastag akták közt molyol.

Búzló tömegsír fölöttem az ég,
rágom a magányosság kenyerét,
s töpregek: hát ilyen a pokol?

kép | **Brandán Gómez**, lensculture.com